

Raad vroeg om aan generaal Bonnaud voor hem en zijne beide zoons een paspoort te willen vragen, ten einde uit Antwerpen hierheen te kunnen komen. Dat geschiedde en generaal Bonnaud gaf het verlangde papier, dat aan den dominee toegezonden werd. Over het algemeen schijnt de terugkeer der bannelingen slechts zeer geleidelijk te hebben plaats gehad. Misschien maakten ook de Fransche autoriteiten in de Zuidelijke Nederlanden wel moeielijkheden bij het uitreiken der noodige papieren.

De Raad had meer dan met den terugkeer der bannelingen te doen met de vele burgers, die herstel vroegen in de ambten en betrekkingen, waaruit zij bij den ommekeer in 1787 ontzet waren.

De rij aanvragen om herstel werd geopend door Adrianus Justinus van Ravesteyn, die verzocht hersteld te worden als secretaris van het Zeerecht en de Assurantie en Leendert Hofhout, die weer bestelmeester van de beurten op Rouaan en St. Valery sur Somme wilde worden. Zij werden beide weer in hun oude ambten hersteld en Cornelis de Vogel en Daniel François de Loches, die hen vervangen hadden, ontslagen.

Dirk van Es, gewezen bode van Kralingen, wien in 1787 door de Burgemeesters dezer stad was aangezegd, dat zijn denkbeelden niet strookten met die der regeering der stad en van het ambacht Kralingen en dat hem daarom zijne aanstelling als bode werd afgenomen, kwam wel geen herstel in zijn betrekking vragen, waarvoor hij intusschen te oud geworden was, maar beval zich in het gunstig aandenken der vergadering aan als er een voor hem geschikt ambt open kwam te vallen. Dit werd hem toegezegd.

Misschien in verband hiermede kwamen den volgenden dag eenige burgers van Kralingen met name Van der Herp, J. Jongeneel, Anthony Thijssen en Johannes Stokker verklaren, dat zij de geheele regeering van Kralingen wilden omzetten. Men wist hen van hunne plannen te doen afzien, door hen er op te wijzen, dat zij zodoende zouden vooruitloopen op hetgeen door de Volksstem mogelijk zou worden beslist.

Dan werden nog C. Augusteyn, W. Helmis en Blanken-